

języka, krótkich zdań, innego zupełnie stylu i rytmu niż na przykład komentarze. Ważne jest ustawienie każdej wiadomości przez odpowiedni dobór słów, ważny jest zestaw wiadomości, zachowanie równowagi tematycznej, a przede wszystkim trzymanie się prawdy i niedopuszczanie do manipulacji wiadomościami, co w czasach zimnej wojny miało szczególne znaczenie.

Zofia Korbońska cały czas współpracowała z mężem, biorąc udział w pracach Zgromadzenia Europejskich Narodów Ujarmionych (Assembly of Captive European Nations, ACEN), któremu Stefan Korboński prezesował. Korboński był także przewodniczącym Polskiej Rady Jedności w USA. Pomaga mu w publikacji jego książek, artykułów i listów do prasy, prowadzi kancelarię i archiwum. Spod pióra Korbońskiego wyszły książki wspomnieniowe między innymi „Bohaterowie Polskiego Państwa Podziemnego jakich znałem”, „Polacy, Żydzi i Holocaust”, „Za murami Kremla”, „Polskie Państwo Podziemne – przewodnik po podziemiu z lat 1939-1945”, „Między młotem a kowadłem”, „Polonia Restituta” oraz trylogia składająca się z prac „W imieniu Rzeczypospolitej”, „W imieniu Kremla” i „W imieniu Polski Walczącej”.

Po śmierci męża, który zmarł 23 kwietnia 1989 roku, Zofia Korbońska ogłosiła szereg artykułów i wywiadów w prasie krajowej, a także w pismach polsko-amerykańskich. Mieszka w dalszym ciągu w Waszyngtonie, przygotowując resztę materiałów archiwalnych oraz pisze własne wspomnienia. Po 1989 roku Zofia Korbońska złożyła kilka wizyt w ojczystym kraju. Przyczyniła się między innymi do powstania Szkoły Przymierza Rodzin na warszawskim Ursynowie. Przekazała wiele pamiątek po swoim mężu na rzecz Muzeum Powstania Warszawskiego.